

Ewa Szarek-Waszkowska

Furmany, pow. Tarnobrzeg. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 54-55

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

waną do 2- 3 kamieni. Część grobów wystąpiła pod brukiem kamiennym, popielnice w kilku grobach były dodatkowo przykryte kamieniami lub posiadały kamień w środku. Wszystkie groby należały do typu popielnicowych, czystych lub obsypanych szczątkami stosu.

Popielnice i przystawki były często obsypane skorupami. Znajdowały się one też pomiędzy kamieniami obstawy i wśród kamieni bruków. Wyposażenie grobów składało się z naczyń w ilości od 1 do 23 sztuk, w kilku grobach wystąpiły metale. Wśród ceramiki znaleziono kilkanaście naczyń malowanych. Przedmioty metalowe to: noże, szpile, bransolety i sierp z żelaza oraz szpile, kółka i spiralki z brązu. Jedna z popielnic zawierała 10 paciorków bursztynowych.

CHODOROWKA, pow. Brzozów
Stanowisko 1

Instytut Archeologii Uniwersytetu
Jagiellońskiego
Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziły mgr Renata Kisza i mgr Barbara Bugajska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Kontynuacja wykopalisk zapoczątkowanych w 1960 r. Cmentarzysko kultury łużyckiej z epoki brązu.

Badania skoncentrowano we wschodniej części stanowiska, gdzie nie ustalono dotąd granicy cmentarzyska. Nie udało się jej osiągnąć i tym razem. Zmiana biegu niewielkiego strumyka ograniczającego cmentarzysko od północnego wschodu, umożliwia przeprowadzenie wykopów na terenie dotychczas niedostępnym.

Przebadano w br 32 groby / 729 -760/. Są to głównie pochówki ciepłopalne popielnicowe, w kilku tylko wypadkach wyposażone dodatkowo w przystawki. Bardziej oryginalną formę posiadał grób 753, w którym popielnica przykryta misą i małą przystawką obłożone były kamieniami. Rzadkim wypadkiem na tym stanowisku jest również uchwycenie zarysu jamy, co udało się zaobserwować wokół zwartej skupienia kości w grobie bezpopielnicowym nr 758.

Charakter pozostałych pochówków jak i materiał z nich pochodzący nie odbiega od dotychczasowych odkryć. Zarówno ceramika, jak i nieliczne zabytki metalowe /zwoje z drutu brązowego i fragmenty szpil brązowych/ nie zmieniają chronologię ustaloną na IV - V okres epoki brązu. Z badań w latach 1971 i 1972 znane są też paleniska analogiczne do obiektu nr 729, którego fragment został w tym roku odsłonięty.

FURMANY, pow. Tarnobrzeg
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szarek-Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Czwararty sezon badań. Cmentarzysko grupy tarnobrzęskiej kultury łużyckiej z epoki brązu.

Kontynuowano prace ratownicze. Przebadano obszar 970 m². Uchwyciono zasięg cmentarzyska w północno-wschodniej części stanowiska oraz rozpoczęto badania w

części południowo-zachodniej.

Na głębokości od 5 - 85 cm odkryto występujące w skupiskach od kilku do kilkadziesiątu sztuk 164 groby ciałopalne / nr 102 - 165/, z których tylko dwa reprezentowały pochówki jamowe, pozostałe zaś popielnicowe. Były one wyposażone / oprócz jamowych / w popielnicę, misy przykrywające najczęściej popielnicę, rzadziej kości oraz przystawki - czerpaki, naczynka miniaturowe, miseczki, skorupy i ozdoby brązowe - kółeczka, zawieszki, szpile, ozdoby guziczkowe, paciorki. Wśród szczątków zniszczonych współczesnym wkopem grobów, znaleziono kółeczko z drutu złotego.

Oprócz grobów wystąpiło także kilka niewielkich skupisk ceramiki lużyckiej. W chwili obecnej ich charakter jest trudny do interpretacji. Ciekawszymi zabytkami wśród ułamków naczyń były gliniany prześlik i łyżka. Cmentarzysko datuje się na V okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

GARBINA, pow. Braniewo

Stanowisko 1

patrz

neolit

GOŁDAP

Stanowisko IC i V

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku i Instytut Historii
Kultury Materialnej PAN

Badania prowadził dr Jan Trzeciakowski.
Finansował WKZ w Białymstoku. Trzeci
sezon badań. Osadnictwo z epoki brązu.

Tegoroczne obserwacje potwierdzają, że występujący na tych stanowiskach materiał ceramiczny / narazie dokładniej nie rozpoznany / stanowi zespół kulturowy z materiałem krzemiennym o cechach przeżytkowych mezolitycznych, zawierającym również niewielką ilość form krzemiennych wykonanych techniką właściwą dla neolitu.

W materiale krzemiennym na stanowisku IC występują m.in.: rdzenie wiórowe jednopiętowe / klockowate i podstożkowe/, wiór z rdzenia dwupiętowego, rdzenie odłupkowe, w tym jeden podkrążkowy, łuszczyk dwubiegunowy, fragmenty wiórów regularnych i nieregularnych / w tym mikrolitycznych - zbrojnikowych/, z których część nosi ślady różnego typu obróbki na jednej lub obydwu krawędziach, skrobacze odłupkowe regularne, drapacze odłupkowe regularne i nieregularne, przekłuwacz drobny z kołcem nie wydzielonym, fragmenty noży wiórowych półtylcowych fragment ostrza trzoneczkowego / ? / wiórowego, odpadek techniki mikrolitu / rylcowiec/, zbrojniki, w tym: trapez z segmentu regularnego wióra, trapez drobny wysoki, półtylczak z cienkiego wióra lub trapez nie dokończony, półtylczak z drobnego wióra z półtylcem silnie skośnym, drobne ostrze skrzydełkowe pełnotylcowe / półtylczak Stawinoga /, półwytwór ostrza trójkątnego / grocika sercowatego ? /, półwytwór drobnego ciosaka¹² / i inne.